

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

หนีนรกมาเกิด

ก่อนจ้งหัน

พูดตะกั้นเห็นไหมละ นั้นพัตยศหลวงตาบัว เขาเอาติดไว้ข้างๆ ศาลาประกาศให้คนรู้ว่าหลวงตาบัวได้พัตยศ พวกท่านอย่าเป็นบ้ากับพัตยศนะ ถ้ารับมาด้วยความเป็นธรรม เป็นมงคลทั้งนั้น ผู้ให้ให้ด้วยความเป็นธรรม ผู้รับนี่ซีเอาไปปู้ยี่ปูย่าแหกหมดเลย เวลานี้กำลังนะ ยศกำลังเป็นข้าศึก ยศแทนที่จะตั้งขึ้นสำหรับยศพระนะ สมณศักดิ์ ศักดิ์ศรีของสมณะ แผลแล้วนะ เรียกว่า ศักดิ์ศรีตั้งงามของสมณะ คือผู้ทรงศีลทรงธรรม แผลออกจากคำสมณศักดิ์ๆ นี้ ท่านประทานให้เป็นมงคลๆ แต่ผู้รับมานี้กลายเป็นข้าศึกศัตรูไปแล้ว เวลานี้ เอาสมณศักดิ์สมณะเส็กเป็นอำนาจบาตรหลวงป่าๆ เกื่อนๆ ไปบิบบี้สไฟไปหมดแล้วนะ อำนาจหลายแบบหลายฉบับ

จึงนำทุเรศนะพระเรา ทำไมจึงเป็นอย่างนี้ เพราะพระบวชมาหาอรรถหาธรรม อันนั้นเป็นธรรมเมื่อไร คนตาบอดก็รู้ หูมันตีใจมันตีทำไมจะไม่รู้ เราเองทำไมไม่รู้ มันหยาบมากนะพระเป็นบ้ายศนี้ พูดให้มันชัดๆ อย่างนี้ละ พระบ้ายศเป็นพระหยาบมาก ยศของพระอะไรจะเกินธรรม ศีลสมบัติ นี่คือยศของพระ สมาธิสมบัติ นี่คือคุณธรรมของพระเริ่มแล้วนะ แล้วก็ปัญญาสมบัติ มีความเฉลียวฉลาดรอบคอบแพรวพราวสว่างกระจ่างแจ้ง ประดับพระ ปัญญาสมบัติ วิมุตติสมบัติคือความหลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวงโดยชอบ นั้นเรียกว่าวิมุตติสมบัติ เห็นไหมละ สนฺทิฎฐิโก ดีเข้าไปอีกว่า วิมุตติญาณทัสสนะ ความรู้รอบคอบในความหลุดพ้นของตน นี้เรียกว่า สนฺทิฎฐิโก ชั้นสุดยอด พ้นแล้วยังรู้ว่าหลุดพ้น สนฺทิฎฐิโก ประกาศปางไปอีกประจักษ์ในเจ้าของเอง

วิมุตติญาณทัสสนะ รู้แจ้งรอบคอบในความหลุดพ้นของตน นี่สมบัติของพระ พระพุทธเจ้าประทานนี้ให้เป็นสมบัติของพระ อย่าพากันเป็นบ้ายศๆ แะ็ดๆ อะไรนี่ กำลังเป็นบ้านะพระเวลานี้ แหม เป็นบ้าเอาจริงๆ ไม่มองหน้ามองหลังเลย เเลวยิ่งกว่าประชาชน เขาไปอีก หัวโล้นๆ ดูกันมันดูไม่ได้นะ คนอื่นเขาไม่พูด พวกหัวโล้นว่าให้กันมาได้ เราก็อหัวโล้น เขาก็หัวโล้น ผิดถูกประการใดมันกระทบกระเทือนกันอยู่ที่นี่ จะไม่พูดกันได้อย่างไร พวกเดียวกัน พระพูดไม่ได้ใครจะพูดได้ เป็นยังงี้ถึงพูด นี่ภาษาธรรม ท่านทั้งหลายฟังเอานะ ภาษาธรรมเป็นอย่างนี้ อย่างตรงไปตรงมา พากันรู้เนื้อรู้ตัวตลอด

ศีลสมบัติ สมาธิสมบัติ ปัญญาสมบัติ วิมุตติสมบัติ วิมุตติญาณทัสสนะสมบัติ นี่สมบัติอันล้ำค่า สมณศักดิ์อันล้ำค่าของพระคือนี้แล พระพุทธเจ้าบวชมาประสงค์อันนี้เอง

ไม่ได้ประสงค์พดยศๆ แะดๆ อะไร มันหากเป็นบ้ำกันเฉยๆ พระเราทุกวันนี้ พระเป็นบ้ำยศจนลืมนื่อลืมตัว จนประชาชนผู้มีสมบัติผู้ดีเขาสดสังเวชเหมือนกัน อย่าว่าแต่พระพวกเดียวกันดูกันไม่ได้ ประชาชนเขาก็สดสังเวชเหมือนกัน รู้แล้วยังพวกหัวโล้น สมณศักดิ์สมณะเส็กนี้ พวกนี้รู้แล้วยัง มันเป็นบ้ำอะไรนักหนา

ทุกสิ่งทุกอย่างเขาปรนปรีอ เขาบ้ำรุง เขาเทิดทูนเพื่อความดิงามของพระ บวชมาใครจะสะตวกสบายยิ่งกว่าพระถ้าพูดถึงเรื่องการเลี้ยงดู ชีวิตจิตใจของพระอยู่กับประชาชนทั้งหมด นั้นฟังซิ ที่อยู่ที่อาศัยปัจจัยต่างๆ ทั้งหลายใครจะเกินพระ เพราะฉะนั้นพระจึงลืมตัวได้ซิ แล้วยศก็พิลึกกะ เขาให้อยู่ให้กินเรียบริ้อยแล้วเขายังเทิดทูน ชมเชยให้เป็นสมณศักดิ์ความดิงาม ศักดิ์ศรีของพระเข้าไปอีก เพราะการปฏิบัติของพระ สมควรที่จะได้สมณศักดิ์คือความดิงามของพระ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านก็ประทานให้ ไม่ใช่ประทานมาให้บูยี่บูย่าเป็นบ้ำ ดินเหนียวติดหัวก็ว่าตัวมีหงอน เป็นอย่างนั้นนะพระสมัยปัจจุบันนี้ ดินเหนียวติดหัวแล้วว่าตัวมีหงอน นี้ๆ ยศขำ นั่นคือดินเหนียว

ความจริงแท้ ธรรมแท้ไม่ใช่ดินเหนียว ศีลสง่างามอยู่ในตัว สมานิสง่า ปัญญาสง่า วิมุตติหลุดพ้นสง่า ไปที่ไหนสง่าจำไปหมด เทวบุตรเทวดากราบทั้งนั้นละ นี่สมณศักดิ์ของพระ ไม่ใช่บ้ายศบ้ำแะดอย่างที่เป็นทุกวันนี้ อู๊ย มันน่าทุเรศนะ ยิ่งวันพระราชทานพดยศเลื่อนสมณศักดิ์ในสถานที่นั้น เราเคยไป เราก้ไปรับพดนี้แหละ เขานิมนต์ไปเราก้ไป ถึงเวลามีคนมารับไป บ้างเข้าไปเต็มอยู่นั้นมีแต่พวกบ้ายศทั้งนั้นมากต่อมาก ผู้เป็นธรรมจะมีน้อย เราไม่ได้ปฏิเสธหมดนะว่าเป็นผู้บ้ายศทั้งหมด ผู้เป็นธรรมก็มี แต่บ้ายศไม่ก้รายแหละไปทำความเลอะเทอะให้เสียหาย ผู้ดีบผู้ดีทั้งหลายเลอะเทอะหมด

เหมือนซีกองหนึ่งปาเข้าไปในนี้คนแตกฮือเลย ฟังซินะ เพียงเท่านั้นละทำให้เกิดเรื่องราวใหญ่โต อันนี้คนชั่วเหมือนกัน เข้าไปตรงไหนแตกฮือๆ พวกเราอย่าให้เป็นพวกแตกฮือของท่านผู้ดีพระผู้ดีทั้งหลายท่านรังเกียจนะ ท่านสดสังเวช พวกนี้จำให้ดี เราพูดอย่างนี้เอาภาษาธรรมนะมาพูด พระไม่พูดใครเขาไม่กล้าพูดแหละ เขากลัวผ้าเหลือง ผ้าเหลืองนี้สำคัญมาก ออกมาจากองค์ศาสดา พระปัจเจกพุทธเจ้า ครองผ้าเหลืองสีกรักสีแก่นขนุนมาโดยลำดับลำดับ เขาจะแะดต้องอะไรเขาเกรงเขากลัวอันนี้ ผู้นั้นก็ยั้งทะนงตัวว่ามีผ้าเหลืองคลุมหัวแล้วโอ้อ่าฟูฟ่า ดินเหนียวติดหัวแล้วเป็นบ้ำใหญ่เลย ฟังให้ดิ้นะพวกพระเรา

บวชมาหาศีลหาธรรม หรือบวชมาหาอะไร เอาสองข้อนี้ตั้งปัญหาถามตัวเอง นี้เราเห็นพดนั้นเลยเอามาพูด ให้พากันพิจารณาทุกคนๆ มันน่าสดสังเวชขึ้นทุกวันๆ นะ ศาสนา ดูไม่ได้ๆ เลย โลกนี้ไม่มีที่อยู่ที่ไหน มีเกาะมีดอนคือศาสนาเป็นที่ซุกซ่อนหลบหัวนอนได้ด้วยความสะดวกโดยความมีศีลมีธรรม ถ้าไม่มีธรรมเสียอย่างเดียวเป็นไฟไป

หมดนะ อันนี้ศาสนาเราก็จะกลายเป็นไฟเผาชาติ และเผาศาสนา เผาพระมหากษัตริย์ไปในตัวอีก มันลูกกลมไปได้ละอันนี้ พลิกหลายพันพันคม แล้วแต่ผู้นำไปใช้ พวกกันจำให้ตี เอาละวันนี้เทศน์ย่อๆ แค่นี้ก่อน เตือนพระเจ้า ไม่ใช่พระพุทกันเตือนกันใครเขาไม่กล้าแหละ นี่เราก็คือพระเจ้า เราก็คือหัวโล้น ท่านทั้งหลายก็หัวโล้น หัวโล้นต่อหัวโล้น ตาต่อตาตูดกัน หลักธรรมวินัยเรียนมาด้วยกัน ผิดถูกประการใดเห็นกันอยู่ทำไมพุทกันไม่ได้ ต้องพุทได้ ถ้าพุทไม่ได้ไม่มีในโลกนี้ เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

... ถึงไหนถึงกันตลอด แล้วจะถึงไหนถึงกันตลอดไปด้วย ไม่ใช่ทำอะไรแต่ต้องละเรื่องทองคำ เรารักสงวนมากทีเดียว เพราะทองคำเป็นหัวใจของชาติไทยเรา เรารักสงวนมาก ไม่ใช่รั่วไหลไปไหนเลย อะไรดีเข้ามาๆ เป็นทองคำทั้งนั้นๆ ที่จะตีทองคำออกเป็นสมบัติอย่างอื่นไม่เอาเลย แล้วค่อยอุณหนาผาคั้งขึ้นไปเรื่อยๆ นะ ตั้งแต่ปีที่เราร้องโก๊กนั้น เราลืมเมื่อไร หนึ่งดอลลาร์ เท่ากับเงินไทยเราตั้ง ๕๖ บาท โห นี่มันเลยบาทไปแล้วนะ เมืองไทยเราไม่ใช่เมืองขาดบาทขาดตาตั้งธรรมดา เช่นว่าเมืองไทยเราเป็นเมือง ๕๐ สตางค์ นี่มันเลย ๕๐ แล้วนะ ไม่ได้บาทขาด ๕๐ สตางค์ค่อยยังชั่ว อันนี้มัน ๕๖ บาทกินเข้าไปลึกแล้ว เมืองไทยเราไม่ได้ถึงครึ่งนะมันยังงัยกัน นี่ละเรื่องมัน ร้องโก๊กจุดนี้จุดหนึ่ง

กับจุดที่เราให้ไปค้นเอาบัญชีใหญ่มาจากคลังหลวง มาจากแง่ต่างๆ ติดตามเอามาหมดก่อนที่เราจะได้ประกาศออกช่วยพี่น้องทั้งหลาย ไม่ใช่ว่าอยู่ๆ ก็ช่วยเลยนะ ก่อนประกาศนี้ให้ติดตามเข้าไปดูกองบัญชีใหญ่แต่ละแห่งๆ รวมแล้วเป็นเท่าไร เงินที่ติดหนี้ติดสินเขาติดเท่าไร เอาตัวจริงๆ มา มาด้วยความร้อนใจภายในใจนะ เราลองตั้งภาพพจน์ดูว่าคนไทยเราตั้ง ๖๒ ล้าน ระยะนั้น ๖๒ ล้านคน นี่ทั้งหมดคิดเฉลี่ยออกไปคนหนึ่งๆ ตั้งแต่ผู้ใหญ่จนกระทั่งถึงเด็กติดหนี้เขาคนละห้าหมื่นๆ ทั้งหมดเลย โธ มันจะมีปัญญาที่ไหนหาเงินมาใช้เขา มีแต่จมไปเลยนั่นละ จะทำไง คิดไปคิดมาหาเหตุหาผลทางที่จะก้าวออกกว้างขึ้นเถอะ ไม่งั้นไม่มีทางออก หาทางที่จะก้าวออกเพื่อจุดลากชาติไทยของเราขึ้นด้วยวิธีการใดค้นหา

ที่ล่มจมไปนี้ เงินเหล่านี้ไปติดหนี้ติดสินเขา ติดหนี้เพราะอะไร เพราะเหตุผลกลไกอะไร ใครมาบีบใครมาบังคับ ชาติไทยเราจึงจำเป็นต้องติดหนี้ติดสินเขา หรือใครมารบมาราเงินไทยของเราไป จนกระทั่งเมืองไทยจะจม มองดูแล้วไม่มีใคร ก็มีแต่หน้าตาสีตาสาหน้าคนไทยทั่วประเทศ ตั้งแต่ผู้ใหญ่ถึงเด็กนี้ตัวโจรใหญ่ มันตีกระเป๋เจ้าของ ตีกระเป๋ของชาติแหลออกออกไปๆ รวมแล้วชาติไทยเราเองเป็นโจรเสียเอง โจรด้วยความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ความลืมเนื้อลืมตัว ไม่มีใครมาเป็นข้าศึก ก็ชาติไทยเสียเองเป็นข้าศึก พลิกอันนี้เอาเรื่องความล่มจมทั้งหลายที่กำลังแสดงอยู่ จ่อหัวลงจะลงทะเลอยู่ไม่มีใครทำให้เป็นละ

นอกเสียจากคนไทยเรา ๖๒ ล้านคนทำเอง เอ้า พิตตัว นี่ละเอาตรงนี้เอง เอ้า พิต ตั้งแต่เราทำอย่างนั้นเรายังทำได้ เราพิตตัวขึ้นมาเพื่อจะขึ้นจากหล่มลึกทำไมขึ้นไม่ได้วะ เอ้า ขึ้นจากนั้นก็ว่า เอ้า จะพาขึ้น นี่ละมันถึงได้ขึ้นนะ เรื่องราวมัน

แต่เราก็ได้ชมบรรดาพี่น้องทั้งหลายตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบัน ถึงประเภททองซิมซาบนะ เป็นมาตามลำดับลำดับที่เราต้องการ ๆ ตั้งแต่เด็ดขาดมาเรื่อย ๆ มาถึงขั้นออกอ้อมมันก็เป็นมาตามลำดับลำดับเรื่อยมา ตั้งแต่โน้นทองคำไม่มี คาดได้เมื่อไรว่าทองคำจะได้ตั้ง ๑๑ ตันกว่า เราไม่เคยคาดนะ มันก็เป็นไปได้ด้วยอำนาจแห่งความรักชาติ ความเสียสละ ที่เสียไปก็เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ต่างหาก ไม่ใช่เจตนาจะทำชาติของตนให้ล่มจม แต่เป็นเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เห็นอะไรมาก็คว้าม ๆ

เพราะเมืองไทยเราเป็นเมืองอยู่ช้ำอยู่น้ำมาตั้งเดิม ไม่เคยอดอยากขาดแคลนเลย มีอะไรมา ธรรมดาเราจะไม่ลืมหืมตาได้ เพราะอะไรมันก็จะสะดวกสบาย อะไรมาเอาเรื่อย กินเรื่อย ๆ ชี่เรื่อย เยี้ยวเรื่อย สุดท้ายมันจะกลืนทั้งชาติเลยถึงได้รู้ตัว จึงได้พลิกเสียใหม่ เวลาพลิกเสียใหม่ก็พลิกอย่างนี้เห็นใหม่ละ ก็คนไทยเรานั้นละพลิกขึ้นมาไม่ใช่ใครนะ คนไทยเราเป็นมหาโจร คนไทยเราเป็นผู้รักษาสมบัติ หนูนชาติของตนขึ้นมาคือใคร ก็คือคนไทยเรา ถึงได้ฟันตัวมาถึงขนาดนี้ เรียกว่าไม่ได้คาดได้ฟันว่าจะได้ขนาดนี้ มันก็เป็นไปได้แบบนี้ เพราะอำนาจแห่งความรักชาติของเรา และเป็นชาวพุทธด้วย ฟังเสียงครูเสียงอาจารย์เสียงอรรถเสียงธรรมด้วย มันก็ค่อยเป็นไป ๆ โดยลำดับ ตั้งแต่หนักจนกระทั่งเบาโดยลำดับ

นี่เราก็พยายาม ให้พี่น้องทั้งหลายฟังทางเสียงก็ได้ นะ.ตัวมันเอาเข้าคลังหลวงหมดแล้ว ยังแต่หาง กำลังติดตามหาหางมัน หางคือทองคำประเภทซิมซาบให้ค่อยซิมเข้าไป ๆ.เรายังมีหวังอยู่นี้ เพราะทองคำในคลังหลวงยังขาดอยู่มาก เราไปดูเอง เพราะฉะนั้นจึงพูดได้อย่างเต็มปาก ไม่ใช่พูดอย่างสุ่มสี่สุ่มห้าคือได้ยินอะไรมาแล้วเอามาพูด นี่เราไปดูจริง ๆ หัวหน้าคลังหลวงเขาพาไป ความมุ่งหมายของเขาก็เห็นแล้วตั้งแต่วันแรกที่เราไปมอบทองคำ พอเสร็จจากนั้นเขาก็นิมนต์เราเข้าไปดูคลังหลวง เขามีความหวังแล้วว่านี้เป็นปฐมฤกษ์แล้วที่จะได้ทองคำเข้าสู่คลังหลวง เขาคิดไว้เรียบร้อยแล้ว เขาก็นิมนต์เราไปธรรมดาเขาจะนิมนต์หาอะไร เราก็ไม่สนใจจะไปดูอะไร มอบทองคำเข้าสู่คลังหลวงเสร็จแล้วก็กลับเท่านั้น นี่เขานิมนต์เราไปเราก็ไป

ไปเขาก็บอกเลยว่า คลังหลวงนี้ได้มาพบมาเห็นเพียงสองท่านเท่านั้น หนึ่งสมเด็จพระเทพฯ สองหลวงตา มีสององค์เท่านั้นมาเห็นทองคำกองนี้ เราจึงได้เข้าไป ดูอย่างละเอียดถี่ถ้วนนะ สมเจตนาที่เขามุ่งหมายหวังอาศัยพวกเราพี่น้องชาวไทย โดยเราเป็นหัวหน้าว่าจ้างนั้นเถอะ เข้าไปดูทุกแง่ทุกมุมดูหมด พอดูเสร็จเรียบร้อยแล้วก็นั่งเฉพาะสองต่อสอง ชักใช้ไล่เสียงกันแหละที่เดียวก็ไม่ผิดนะ ควรยกยกบ้าง ถามตรงไหนถูกต้องนั้น ๆ

ติดหนี้ติดสินเขา คือการอยู่ร่วมกัน คนทั้งโลกทำไมจะไม่ติดหนี้ติดสินกัน แล้วมีอะไรเป็นเครื่องประกัน เราคิดว่าเรียบร้อย เวลาถามก็ตรงเป้ง ๆ

ทองคำเราที่ออกไปเป็นเครื่องประกันตัวอยู่เมืองนอกน้อยเมื่อไร มากกว่าในเมืองไทยเสียอีก คือประกันตัวไว้เพื่อการซื้อการขาย ติดหนี้ติดสินเขาจะได้เอาทองคำนี้เป็นเครื่องประกัน แล้วถามจุดไหนถูกจุดนั้น ๆ ที่นี้ถามถึงทองคำที่ประกันชาติไทยของเรา มีเท่าไร เขาวามีเท่านั้น ใจหายวูบเลยนะเรา โธ สะเทือนใจมาก นั่นละออกมาถึงบ้าง ๆ เลย ก็ได้สมมักสมหมาย ขนาดทองตั้ง ๑๑ ตันไม่ใช่เล่นนะ เรียกว่าหายใจโล่งปอดไปพอสมควรแล้วแหละ ที่แรกหายใจจะไม่ออก มันไม่มีทองคำเป็นลมหายใจ มีนิดเดียว ๆ คน ๖๒ ล้านคนมาสูบลมออกจากทองคำไปนี่มันไม่พอ จึงต่างคนต่างหามาเพิ่ม ฟาดเสียตั้ง ๑๑ ตัน หายใจโล่งพอสมควร ไม่ตายละว่างั้นเถอะ

จึงว่าจะพยายามหาทางมันอีก ไปกว้านเอาทางมันมาม้วนเข้าหาตัวมันให้หายใจโล่งเข้าไป เราคิดว่านี่คิดไว้เพื่อพี่น้องทั้งหลาย เราแน่ใจว่าที่เราพาพี่น้องทั้งหลายดำเนินนี้ไม่เคยผิดนะ ไม่ผิด เพราะเหตุไร เพราะทุกสิ่งทุกอย่างเราจะเอาธรรมนี้ออกตลอดเลย เราจะไม่เอาโลกเข้ามาแฝง ในสิ่งที่ไม่เป็นธรรมจะทำความเสียหายแก่ส่วนรวมส่วนใหญ่ของเรา เราปิดอกทันที่ ๆ จะคิดแต่เรื่องอรรถเรื่องธรรม อันใดโล่งตรงไหนโล่งมากโล่งน้อยจะออก พาพี่น้องทั้งหลายออกช่องนั้น ๆ ก็ถูกต้องไปโดยลำดับเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ สมบัติเราก็ได้พอสมควร พอออกพอใจ เห็นทั่วหน้ากันแล้ว

สำคัญที่ธรรมเวลานี้ ที่เราคิดว่าก็ไม่ผิดทั้งนั้น คือวัตถุนี้จะออกกระจายให้รู้ทั่วโลกกันอย่างรวดเร็ว ที่ว่าช่วยชาติก็คือด้านวัตถุ ใครก็ทราบทั่วหน้ากัน แต่ธรรมะที่จะช่วยจิตใจนี้ใครไม่คิดนะ เราคิดคนเดียวเต็มหมด คิดมากยิ่งขึ้นกว่าวัตถุอีก เห็นไหมละ วัตถุนี้อย่างเป็นเครื่องออกหน้าออกตาเท่านั้น ธรรมต่างหากที่จะฟื้นฟูจิตใจคนให้อุ้มสมบัติเงินทองข้าวของทุกอย่างทุกอย่างหนาแน่นมั่นคงขึ้นมา เพราะจิตใจที่ได้รับอรรถรับธรรม นั้นเราเอาตรงนั้น แล้วก็ยังมีหลักเกณฑ์ที่จะไปสู่คติโลกสวรรค์นิพพานที่ไหนอีก มีหลายประเภท เราก็ออกธรรมตั้งแต่นั้นมา ไปเทศน์ที่ไหนธรรมนี้ออกเรื่อยเทศน์เรื่อย ๆ มาจนกระทั่งทุกวันนี้ วิทญ์นี้ก็ออกจากเทศน์ต่าง ๆ มารวมกัน ๆ ๗ ปีที่ออกช่วยชาติ เทศน์ไม่หยุดไม่ถอย ๗ ปีแล้วหยุด ที่นี้ธรรมะก็ออกละ เทศน์นี้ก็ออกทางวิทญ์แล้ว ออกทั่วโลกขณะนี้ ออกประเทศไทยแล้วก็ออกทั่วโลกทางอินเตอร์เน็ตเรื่อย ๆ อย่างนี้

ธรรมะนี้จะกว้างขวางมาก ฟื้นฟูจิตใจเราให้รู้จักดีจักชั่วพอยังยังซึ่งตัวได้บ้าง เราคิดอย่างนั้นนะ สิ่งเหล่านั้นยังไม่ได้ มีแต่พายุไถลงทะเล เราคิดหมดแล้ว จะมีมากมีน้อยไม่มีสิ่งใดที่จะพ่ายยังจิตใจให้ตั้งเนื้อตั้งตัวได้เลยนอกจากธรรมเท่านั้น นั่นเพราะฉะนั้นจึงต้องเอาธรรมหนุนเข้าไป ๆ เมื่อธรรมหนุนเข้าไปก็มีเบรคห้ามล้อ คั้นแรงก็

เป็นไปโดยธรรม เบรกห้ามล้อก็ห้ามโดยธรรม มีการยับยั้งชั่งตัว มีการเปิดมีการปิดจะค่อย ๆ ดีขึ้น ๆ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายฟังเสียงอรรถเสียงธรรมนะ

เสียงอรรถเสียงธรรมนี้ไม่เคยพาใครล่มจมแหละ ให้ฟังไปเถอะ ฟังไปเรื่อย ๆ จะซึมซาบเข้าถึงใจเรื่อย ๆ จิตใจได้ซึมซาบเข้าสู่ธรรมแล้ว ธรรมเข้าสู่ใจแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างเคลื่อนไหวออกจากใจที่มีธรรมแล้วจะดีไปทั้งนั้น ถ้าเคลื่อนไหวออกจากกิเลสนี้จะเป็นความฉิบหาย ทำลายตัวเองและส่วนรวมโดยไม่ต้องสงสัย จึงต้องเอาธรรมเข้าสู่ใจเพื่อระบายออกในทางที่ถูกที่ดีเรื่อย ๆ บ้านเมืองของเราก็จะเป็นสิริมงคล คนชั่วก็จะพอลับตัวเป็นคนดีได้บ้างถ้าไม่เลยเถิดเลยแดนเสียจนกระทั่งปทปรมะ ตายทั้งเป็น

คนที่ตายทั้งเป็นคือคนหมดคุณค่าแล้ว ไม่มีอะไรที่ว้าของดีที่จะติดในหัวใจคนนั้น นอกจากความชั่วช้าลามกเต็มหัวใจมันเท่านั้น คนนี้ยังเหลือแต่ลมหายใจ ตายแล้วพวกยมบาลเขาลากไปทันทีเลยไม่ต้องบอก เขารู้แล้ว พอพูดอย่างนี้เราก็มาระลึกได้ถึงท่านเจ้าคุณ... ท่านบอกว่าท่านแน่ใจพอแล้ว เวลานี้นอนไม่ได้ ท่านปรารถนาเป็นโพธิสัตว์ โพธิญาณ รู้สึกท่านจะแก้ลำพอสมควร คำฝืนท่านนี้แม่นยำมากทีเดียว นี่ละที่สำคัญมาก คิดดูซิท่านอยู่บนกุฏิท่านฝืนหรือท่านภาวนาอะไรไม่รู้ ท่านเห็นปลาเข้างัวหลังบ้านเขา โนนนะฟังซิ มันมีปลาโพธิสัตว์อยู่ในนั้น

ปลาโพธิสัตว์นี้หยั่งถึงท่านเลย ท่านก็เป็นโพธิสัตว์ จะสามารถเอาพวกเราพ้นจากความตายนี้ได้ก็คือพระโพธิสัตว์องค์นี้ อาจารย์องค์นี้แหละว้างัน มันคงจะบันดลบันดาลปลาโพธิสัตว์นั้นไปบันดลบันดาลให้ท่านฝัน ว่ามีคนเอาปลามาชั่งไว้ที่หลังบ้าน บ้านหลังนั้น ๆ บอกชัดเจนเลยนะ มีปลาโพธิสัตว์อยู่ที่นั่นด้วย ท่านฝันอย่างชัดเจน ตื่นเข้ามาท่านบิณฑบาตไปเข้าในบ้านเขาเลย เป็นอย่างนั้นละโพธิสัตว์ รู้สึกว่าท่านฝันแม่นยำมาก บุกลงไป ไม่เคยไปบ้านเขาณะมันหากเป็นเอง ท่านว่า เข้าไปในสวนหลังบ้านเขา เขาเอาปลาชั่งไว้ในนั้น ท่านบิณฑบาตเอาหมดทั้งถึงใหญ่เลยเทียว ปลาเหล่านั้นพันภัยไปหมดเลย

ท่านว่า ขอบิณฑบาตเถอะปลานี้ ถ้าจะคิดเอาเงินเอาทองก็ไม่คุ้มค่างัยกว่าการถวายชีวิตปลาให้เป็นทานไป อันนี้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้นกว่าเงิน อย่าถามหาเงินเถอะ ว้างันเลย ให้ถามบุญถามกุศลถามความพ้นทุกข์ อันนี้มีคุณค่ามากที่สุดอยู่ในตุ่มนี้ ว้างัน เขาก็พอใจ สาธุมอบให้หมดเลย ปลาเหล่านั้นพันภัยมา นี่ยกตัวอย่างอันหนึ่งนะพระโพธิสัตว์องค์นี้

แล้วครั้งที่สองอีก อันนี้ก็ยิ่งนำพิศวงงงัน ท่านฝันเวลากลางคืน พอตื่นเข้ามาเลยเรียกพระในวัดนั้นองค์ที่เชื่อถือได้เข้ามากระซิบ ทำไมผมถึงฝันอย่างนี้ เณรสมเราณี ชี้เลย เณรสมอยู่ในวัดเราณีมันขโมยหนีมาจากนรก ข้อเปรียบเทียบเหมือนกับว่า พวกที่ติดคุกติดตาราง โทษเบาบางแล้วเขาก็เอาออกไปใช้งานนอกงานนา มันขโมยหนีตอนนั้น ตอนที่เขาปล่อยตัวให้ไปทำงานนั้นงานนี้ เพราะจวนจะออกจากคุกจากตารางแล้ว อันนี้จะพ้นจาก

นรกแล้วเขาก็รามือบ้าง มันขโมยหนีจากนรกมาเกิดเป็นมนุษย์ บอกว่าเนรมนี้เนะว่างั้น ชี้
 เลย เราพูดเฉพาะเราเท่านั้น คอยดูเนรมนี้เนะ ฝันแม่นยำเหลือเกินเมื่อคืนนี้ ยมบาลเขามา
 หาท่านเมื่อคืนนี้จะเอาเนรมนี้ไป ท่านขอขบิณฑบาตเขายังไงก็ไม่ได้ การที่เขามานี้เขามาใน
 นามของกรรมเนรเอง เขาว่างั้น ไม่ได้มาด้วยอำนาจบาตรหลวงจากที่ไหน มาด้วยอำนาจ
 แห่งกรรมของเนรมนี้เอง เนรมนี้ขโมยหนีจากนรกมาเกิดเป็นมนุษย์ แล้วมาบวชเป็นเนรอยู่
 ในวัดนี้ชื่อสม บอกตัวเลยเที่ยว ชื่อสม ว่างั้น

พอตื่นเช้าขึ้นมาก็เรียกพระมากระซิบบกระซิบ เป็นยังไงถึงเป็นอย่างนี้ เนรมนี้ก็ดี ๆ
 อยู่ เขาบอกว่าตอนเย็นวันนี้ ๓ ทุ่มเขาจะมาเอาเนรมนี้ นี้ก็จวนเวลาแล้วเนรมนี้ก็ปรกติอยู่เป็น
 ยังไง เขาจะมาเอาเนรมนี้ไป เนรมนี้ขโมยหนีมาจากนรกมาบวช ชื่อเนรมสม เราพิจารณาเอา
 เอา รู้เฉพาะเราเราคอยดูจะเป็นยังไง ความฝันอันนี้ทำไมมันถึงกระเทือนใจเอามากมาย
 เมื่อคืนนี้ แล้วคอยดูเนรมสมนี้ ก็พูดกันเฉพาะเท่านั้น พระที่เข้าใจกันได้ คอยดูเนรมนี้จะ
 ยังไง ขอบิณฑบาตยังงายเขาก็ไม่ถอย นี้มาปฏิบัติศีลธรรมแล้วก็ให้โอกาสปฏิบัติศีลธรรม
 ต่อไป ไม่ได้กรรมเนรมนี้ยังหนักอยู่ ยังอยู่ไม่ได้ ต้องไปเสวยกรรม ขอบิณฑบาตยังงายก็ไม่ได้
 ทำยังงายก็ไม่ได้ ทำไม่จริงไม่ได้ ขอกันทำไมไม่ได้

ผมมานี้มาในนามของกรรม นั้น ผมไม่ได้มาในนามของผู้ใดผู้หนึ่ง ในนามของ
 กรรมเนรเอง เพราะฉะนั้นจึงอนุญาตไม่ได้เพราะกรรมไม่อนุญาต พระองค์นั้นท่านก็นิ่ง
 เลยยอมรับเขา ก็คอยฟังแต่เหตุเท่านั้น พอ ๒ ทุ่มขึ้นมาเนรมเริ่มไม่สบาย ถ่ายท้อง นั้นเห็น
 ไหมล่ะ ๓ ทุ่มเขาบอกว่า ๓ ทุ่มเขาจะมารับเนรมนี้ไป บอกชัดเจนเลย รายนี้ก็ทราบกันได้
 ชัดเจน พอ ๒ ทุ่มเนรมเริ่มเจ็บท้องปวดท้องถ่ายท้อง สุดท้ายเป็นเลือดออกมาเลย อ้าว นี้จะ
 ไม่ไหวแล้วนี่ จะเข้าเรื่องความฝันนั้นแน่แล้ว ยังไงก็ เอ้า เตือนเนรมมันหมดหวังแล้วแหละ
 เตือนเนรม เนรมนี้มาก็มาด้วยบาปด้วยกรรม มา บุญก็มากกรรมก็มาด้วยกัน บุญคือขโมยมา
 บวชก็เป็นบุญ ส่วนขโมยนั้นเป็นกรรมยังไม่หมดโทษขโมยมา เนรมนี้จะต้องได้เสวยทั้งบาป
 ทั้งบุญนั้นแหละ

เนรมให้ตายไปด้วยความสงบใจนะ อย่าปล่อยพุทโธ ท่านสอนพุทโธให้หะ เอ้าจะ
 เป็นยังไงมองดูแล้วมันอ่อนลง ๆ ถ่ายเป็นเลือดออกมา คำฝันนั้นแม่นยำแล้ว จวนจะเข้าถึง
 ร้อยเปอร์เซ็นต์แล้ว แล้วก็สอนเนรมนั้นด้วยความสงบ และเนรมนี้ก็ตายด้วยความสงบ
 เหมือนกันนะ เพราะท่านสอนอรรถสอนธรรมเต็มเม็ดเต็มหน่วย ให้เนรมเชื่อบุญเชื่อกรรม
 นี้แหละบุญกรรมเป็นอย่างนี้แหละให้ดูเอา ใครเห็นไม่เห็นก็ตามบุญกรรมของเจ้าของ หาก
 เห็นเจ้าของรู้เจ้าของเอง บังคับเจ้าของเอง ให้เนรมเชื่อตัวเอง แล้วให้เชื่อพุทโธ ให้ตายกับ
 พุทโธ ลมหายใจขาดขาดกับพุทโธนะ เนรมเวลาจะไปก็ไปด้วยความสงบจริง ๆ สงบเงียบไป
 เลยนั้น ก็ไปกับพุทโธ

นี่ละท่านเจ้าคุณองค์นี้คำฝืนของท่านแม่นยำมาก มาถึงณเฑาะนี้ละที่ได้เล่าให้ฟังนะ แม่นยำที่สุด ถึงเวลาไปเลยจริง ๆ ณเฑาะสมอยุ่ในวัดเรานี้ละ มันดี ๆ อยู่นี้ทำไมเป็นยังงี้ นี่ละอำนาจกรรมเรามองไม่เห็น แต่เรื่องสายกรรมสายญาณบันดาลให้ท่านฝืนเห็นก่อนแล้ว ณเฑาะนี้เป็นอย่างนั้น แล้วก็เป็นอย่างที่ว่า ทั้งวัดไม่มีใครรู้ มีแต่ท่านองค์เดียวฝืนเป็นอย่างนั้น จึงมากระซิบกัน ความเป็นจริงก็เป็นอย่างที่ว่าร้อยเปอร์เซ็นต์ไปเลย นี่ละอำนาจแห่งกรรมเราไม่เห็น กรรมของตัวเองผู้สร้างมันเห็นเองเป็นเอง บังคับตัวเองทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่ว พวกกันจตจำให้ตี ให้ไปปฏิบัติ อันนี้เป็นตัวอย่างอันหนึ่งของณเฑาะที่เป็น จะเป็นตัวอย่างสำหรับเราที่กำลังติดดินอยู่เวลานี้ ให้ติดดินไปในทางที่ถูกที่ดี ถ้าผิดพลาดแล้วก็จะจมได้ พวกกันจำเอา วันนี้ก็พูดเพียงเท่านี้ละ ก็นานพอสมควร เล่านิทานนี้ก็เป็นนิทานคติเครื่องเตือนใจดีมากนะ เอานิทานนี้ละมาเป็นข้อปฏิบัติ เพราะนิทานเป็นนิทานโพธิสัตว์ ที่ท่านฝืนแม่นยำมากทีเดียว

ขอประกาศให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากันนะ ว่าวันสังฆทานนี้ต่างท่านต่างเป็นเจ้าของของท่านตนเอง เมื่อให้ทานแล้วให้ต่างท่านต่างมีสิทธิที่จะอุทิศส่วนกุศลถึงพวกเปรตผีที่ไม่มีญาติมิตร ให้ท่านทั้งหลายอุทิศส่วนกุศลสาธารณะไปเลย ผู้มีญาติก็ได้รับไม่มีญาติก็ให้ได้รับไปด้วยกัน เพราะทุกคนเรียกว่าทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้สัตว์โลกทั้งหลาย เรียกว่าทั่วแดนโลกธาตุ เราอุทิศไม่เจาะจงผู้ใด ท่านผู้ใดมารับได้ทั้งนั้นส่วนกุศลของเราที่อุทิศคราวนี้ ที่กระทำมาทุกปี ๆ เพราะอันนี้เป็นความจำเป็นอย่างลึกลับโลกมองไม่เห็น

สัตว์โลกที่มีความจำเป็น เป็นเปรตเป็นผีคอยรับส่วนบุญอยู่เต็มโลกธาตุ ไม่มีใครเห็นละ พระพุทธเจ้าศาสดาองค์เอก ธรรมของพระพุทธเจ้ามองเห็นหมด จึงได้นำเอานี้ออกมาสอนเรา ให้ปฏิบัติตามนี้นะ วันทำบุญส่วนอุทิศส่วนกุศล ให้อุทิศกระจายทั่วไปหมดแดนโลกธาตุ ทุกคนมีสิทธิด้วยกันที่จะอุทิศส่วนกุศลซึ่งเป็นส่วนบุญของตน ออกสู่สัตว์โลกทั้งหลายทั่วแดนโลกธาตุได้ด้วยกันทั้งนั้น ให้จำเอาตั้งแต่บัดนี้ เรามั่นไม่แนใจนะ พอพูดแล้วลืมไปก็มี ให้พากันทำความเข้าใจตั้งแต่บัดนี้ต่อไปก็แล้วกัน เหาละต่อไปนี้ให้พร

ธรรมสินีเป็นพระสำคัญอยู่นะ ติดสอยห้อยตามเรามาตั้งแต่วันบวชเลย บวชวันเผาศพพ่อแม่ครูจารย์มั่นที่วัดป่าสุทธาวาส วันนั้นบวชหลายองค์ ธรรมสินีองค์หนึ่ง บวชแล้วติดเราไปเลยตลอด ไปไหนเหมือนปลิงดึงไม่ออกนะ แหม สลัดที่ไหนสลัดได้หมด ธรรมสินีสลัดไม่ตก ไปไหนติดตามไป ๆ นี่ละที่มันขบขันนะ ก็เราสลัดหมู่เพื่อนหนีแล้วเราจะไปคนเดียว ตามนิสัยของเราที่เคยอยู่คนเดียวสบาย ๆ ธรรมสินีนี้ติด ไม่ยอมไปไหน ใครไปไหนไม่ยอมไป ติดเราไปเลย

ไปก็ไปบ้านชะโนดตงนั้นละ ไปก็ถามหาที่พัก กะว่าจะพักสบายๆ สักหน่อย ก็มีป่า
 ซ้ายอยู่ลึกๆ นั้นแล้วพัก ให้เขาพาไปดู ไปดู เอ้อ ชอบ อย่างนี้ชอบแล้ว เราก็เลยอยู่ ที่นี้จะว่า
 บุญไม่แพ้บาป หรือบาปไม่แพ้บุญ ก็แล้วแต่จะพิจารณา เราไม่ได้สนใจกับว่ากรรมลึกล้ำผี
 หรือไม่กล้ำผี พอไปไปเห็นที่เหมาะๆ ลึกๆ นั้น เราก็เลยไปอยู่ในลึกๆ กลางป่าช้าเลย ให้
 ธรรมลืออยู่นอกๆ นั้น อยู่ริมทุ่งนาที่จะเข้าบ้านบิณฑบาต อู๊ย ยิ้มแฉ่งเลย แต่ก่อนหายใจ
 เขม่วๆ โอ๊ย ท่านจะให้เรายู้งยังงั้นน้ำ ถ้าให้เรายู้งนี้ตายเลยละคราวนี้

ตกลงเราไปอยู่ในกลางป่าช้าคนเดียว เพราะไม่มีใครยุ่ง ธรรมลือก็อยู่ข้างนอก
 สบายๆ เวลากลับมาถึงวัด มาจำพรรษาถึงมาเล่าให้หมู่เพื่อนฟัง โห้ย บุญช่วยเหลือเกิน
 ติดตามท่านไป ท่านสลัดยังงั้นไม่ออก ท่านพาไปป่าช้า นึกว่าท่านจะให้อยู่ในกลางป่าช้า ถ้า
 หากว่าเรารู้ว่ากรรมลึกล้ำผีเราจะไปจับกรรมลึกล้ำในป่าช้า เราจะอยู่ชอบนี่นะ พอเปลอๆ
 เราเปิดหนีเลย นี่เราไม่รู้เราเลยอยู่กลางป่า ขบขันดีนะ

ธรรมลือนี่เก่งอยู่นะ ความพากเพียรเก่งมาแต่ไหนแต่ไร นี่เรื่องได้ทำบุญสนองคุณ
 ของครูบาอาจารย์นะเรารู้ ธรรมลือเป็นพระที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ที่จะออกไปนั่นไปนี้ออกไป
 ช่วงเวลา หลักใหญ่อยู่ที่นี่ๆ ตลอด นี่ก็ให้ไปอยู่ผาแดงนะ เราสั่งให้ไป เพราะไม่มี
 หัวหน้อยู่นั้น แล้วป่าเขาสวาง เหมือนเสือหวงซากด้วย เราได้สั่งไปเลย เป็นยังงั้นเราจะ
 พิจารณาเรื่องเหล่านี้ ทำไมประชาชนเป็นลูกชาวพุทธจะมาขับไล่พระที่รักษาป่าช่วย และให้
 หนีจากป่ามีอย่างเธอ เอาๆ ไปอยู่ นั้นละเรื่องราว เราสั่งให้ไปเอง เพราะฉะนั้นป่านี้จึง
 เป็นป่าที่หนาแน่นมั่นคงเดี๋ยวนี้ก็เพราะเราที่ถูกเขาขับไล่แต่ก่อน คือไม่ให้พระไปอยู่ในป่า
 พวกนี้กินป่า เข้าใจไหมละ เราไล่พระเข้าไปอยู่ในป่าไม่กล้ำมากินละซี มันกระเทือนใหญ่
 เพราะเรื่องของเราไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยใช้ไหม พอเป็นเรื่องของเราเท่านั้นมันจะหวาดกันไป
 หมด เพราะเอาจริงเอาจังแต่ไหนแต่ไรมา

นั้นละวัดธรรมลือจึงอยู่ที่นั่น ท่านวันชัยก็อยู่ที่นั่นตลอดมา แล้วก็ให้อยู่ที่นั่นที่วัด
 ภูสังโฆ แต่ก่อนชื่อมันไม่แน่นอน เอา ตั้งชื่อให้เลยว่าวัดภูสังโฆ ท่านวันชัยออกจากวัดนี้
 ธรรมลือออกจากวัดนี้ไปอยู่ที่นั่น แน่นหนามั่นคงดี และท่านลือนี่ดี เรียกว่าเศรษฐีธรรมมา
 นานแล้วนะ ท่านมีธรรมอย่างเจียบๆ รู้กันนานแล้วแหละ ท่านปฏิบัติธรรมเก่งมากทีเดียว
 จึงเรียกว่าเศรษฐีธรรมองค์หนึ่ง เจียบๆ ไม่มีใครรู้แหละ เป็นเศรษฐีธรรม การเทศนาว่า
 การก็ตามนิตยวาสนา แต่เรื่องภูมิและธรรมเต็มเอี้ยดเหมือนกันหมด เอาละที่นี้ให้พร

พระพุทธเจ้า-พระสาวกท่านผู้เชี่ยวชาญ ท่านเทศน์สอนเทวดาอินทร์พรหมทั้งหลาย
 กระเทือนอยู่แดนสวรรค์-พรหมโลก พวกมนุษย์เราหูหนวกตาบอดไม่ได้ยินนะ นี่เปิดเสีย
 บ้างวันนี้ เปิดเผยเหมือนกันกับเรา นี้ เวลาท่านเทศน์สอนเทพก็เปิดเผยในเทพ เวลาสอน
 มนุษย์ก็เปิดเผยในมนุษย์ เหมือนเทพไม่มี เวลาท่านสอนเทพก็เปิดเผยในเทพ มนุษย์ไม่มี

ธรรมพระพุทธรูปเจ้ากระจายทั่วไปหมด เป็นประโยชน์ทั่วโลก นี่เราไม่มีความสามารถเราก็สอนตั้งแต่กับพวกมนุษย์นี่ละ พวกชี้เหม็นๆ สอนพวกชี้เหม็นๆ ทั้งเขาทั้งเรานี้แหละ สอนกันไปอย่างนี้ ชี้ชี้ขำชี้ไป สอนไปชี้ชี้ขำชี้ไป อย่างนั้นละ

ไม่เหมือนพวกเทพ ทวยเทพบนสวรรค์-พรหมโลกมาฟังเทศน์พระพุทธรูปเจ้ากระเทือนทั่วโลกธาตุ ของเล่นเมื่อไรวันหนึ่งๆ สาวกผู้เชื่อวิชาญท่านสอนก็แบบเดียวกัน แต่ไม่ใช่ฐานะที่ท่านจะนำมาพูดอย่างนี้ ไม่ใช่เรื่องเดียวกัน ท่านจึงสอนแต่พวกเรา พวกเราก็ให้ตักดวงเอาเต็มเหนี่ยวของพวกเรา ท่านเหล่านั้นก็ตักดวงเอาเต็มเหนี่ยวของท่านเหล่านั้น เอาละ

เมื่อวานไปเกษตรสมบูรณ์ ไกลนะ ๒๓๔ กิโลเมตร จากนี้ไปเกษตรสมบูรณ์จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิรู้สึกแค้นกันดารมาก เราจึงต้องได้ไปช่วยเสมอ ไปเรื่อย เดี่ยวไปโรจน์ เดี่ยวไปโรจน์ ไปตั้งแต่โรงที่เราดูแล้วๆ โรงอัดคัตขัดสน ไปลึกๆ อย่างเกษตรสมบูรณ์นี่ก็บึงเลย อำเภอกุฉีขาวไปตั้ง ๒๐ กิโลเมตร ไปนี้ไปชุมแพ จากชุมแพไปกุฉีขาว จากกุฉีขาวบึงทางเกษตรสมบูรณ์ ส่งแล้วกลับมาทางหนองบัวลำภู ไกลนิดเดียว เวลาเราไปเราไปทางขอนแก่น เพื่อจะไปเอาอาหารที่เขาสวนกวาง ไปฝากให้พวกโรงพยาบาล พอกลับมาตัดบึงไกลนิดเดียว เอาละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz